

Іа прилекни на десно кољано,
 Та напиши іедна бяла книга,
 Напиши іа с кржаво мастило,
 Запрати іа вов Прилепа града,
 Та калесаі Марко блжгарина (Мсб. XIV, 88).

Въ друга пѣсень, Филипъ Маджаринъ се кани да убива
трима юнака:

Іедно-то је Реля Шестокрилца;
 Друго-то је Иванъ Бѣлиградецъ;
 А треке-то Марко бугарче-то.

Самодивата, Маркова посестрима, насърчава Марка:

Нека знае и старо и младо,
 Нека знае Марка отъ Прилепа,
 Нека знае Марка Бугарина,
 Отъ је Марко самодивско чедо.

(Болгарскія народныя пѣсни собранныя Люб. Каравеловымъ. Изданыя
подъ наблюденіемъ П. А. Лаврова. Москва 1905, стр. 55).

Въ народнитѣ юнашки пѣсни отъ Разлогъ (Македония)
Крали Марко се възпѣва като юнакъ отъ българския градъ
Прилѣпъ, сестра му Ангелина и той сж българи, а езикътъ,
що говорятъ, е български. Въ една пѣсень Марко срѣща плѣ-
нената си сестра Ангелина:

Излезе Марко на негови порти,
 Тамъ си виде бугарка да плаче,
 Плаче и дребни сжи рони.
 Марко си на бугарка говори:
 Ой ти бугарко сестро моя,
 Отъ дека си и кого трасишъ?
 А бугарка на Марко говори:
 — Ой ти чичо, чичо отъ незнайна,
 Я си чичо котъ тебъ бегамъ,
 Колторисай ме чичо отъ арабски раце,
 Ке си сжмъ тука пропаднала.
 Я сжмъ отъ земя бугарска,
 Земя бугарска отъ града Прилепа.

(С. Ив. Б., Сборникъ отъ български народни пѣсни. София 1884, стр. 96).

Въ друга пѣсень Марко се залюбва въ арабска дѣвойка,
която отъ Марка се научава да говори български:

Арабка, покрай Марко, се научи,
 Научи се бугарски да дума (Пакъ тамъ, 23).